

Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

Directiva nr. 62/1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje

Număr celex: 31994L0062

În vigoare de la 31 decembrie 1994

[Publicata în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene](#) nr. 365 din 31 decembrie 1994

Include modificările aduse prin următoarele acte: Regulament [1882/2003](#); Directivă [12/2004](#); Directivă [20/2005](#); Regulament [219/2009](#); Directivă [2/2013](#); Directivă [720/2015](#); Directivă [852/2018](#).

Ultimul amendament în 04 iulie 2018.

Formă actualizată la data de 24 iunie 2022. Validat de ECOTECA.

DIRECTIVA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 20 decembrie 1994
privind ambalajele și deșeurile de ambalaje
(94/62/CE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special art. 100,
având în vedere propunerea Comisiei⁽¹⁾,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social⁽²⁾,
în conformitate cu procedura prevăzută în art. 189b din Tratat⁽³⁾,
întrucât diferitele măsuri naționale cu privire la gestionarea ambalajelor și deșeurilor de ambalaje trebuie armonizate, pe de o parte, pentru a preveni orice impact al acestora asupra mediului sau pentru a reduce un astfel de impact, asigurând astfel un grad ridicat de protecție a mediului, și, pe de altă parte, pentru a asigura funcționarea pieței interne și pentru a evita obstacolele în calea comerțului și denaturarea și limitarea concurenței în cadrul Comunității;
întrucât cel mai bun mijloc de a preveni producerea deșeurilor de ambalaje este de a reduce volumul general al ambalajelor;
întrucât, în raport cu obiectivele prezentei directive, este important să se respecte principiul general conform căruia măsurile adoptate într-un stat membru pentru a proteja mediul nu ar trebui să afecteze în mod negativ capacitatea altor state membre de a realiza obiectivele directivei;
întrucât reducerea deșeurilor este esențială pentru creșterea durabilă, menționată în mod expres în Tratatul privind Uniunea Europeană;

întrucât prezenta directivă ar trebui să reglementeze toate tipurile de ambalaje introduse pe piață și toate deșeurile de ambalaje; întrucât, în consecință, Directiva Consiliului 85/339/CEE din 27 iunie 1985 privind recipientii de lichide destinate consumului uman⁽⁴⁾ ar trebui abrogată;

¹ JO C 263, 12.10.1992, p. 1 și JO C 285, 21.10.1993, p. 1.

² JO C 129, 10.05.1993, p. 18.

³ Avizul Parlamentului European din 23 iunie 1993 (JO C 194, 19.07.1993, p. 177), Poziția comună a Consiliului din 4 martie 1994 (JO C 137, 19.05.1994, p. 65) și Decizia Parlamentului European din 4 mai 1994 (JO C 205, 25.07.1994, p. 163). Confirmit pe 2 decembrie 1993 (JO C 342, 20.12.1993, p. 15). Text comun al Comitetului de conciliere din 8 noiembrie 1994.

⁴ JO L 176, 06.07.1985, p. 18. Directivă modificată de Directiva 91/629/CEE (JO L 377.31.12.1991, p. 48).

întrucât ambalajul are o funcție socială și economică vitală și, în consecință, măsurile prevăzute în prezenta directivă ar trebui să se aplice fără a aduce atingere altor cerințe legislative relevante care afectează calitatea și transportul ambalajelor sau bunurilor ambalate;

întrucât, în conformitate cu strategia comunitară de gestionare a deșeurilor, prevăzută în Rezoluția Consiliului din 7 mai 1990 privind politica în domeniul deșeurilor⁽⁵⁾ și Directiva Consiliului 75/442/CEE din 15 iulie 1975 privind deșeurile⁽⁶⁾, gestionarea ambalajelor și deșeurilor de ambalaje ar trebui să includă ca o primă prioritate, prevenirea producerii de deșuri de ambalaje și ca principii fundamentale suplimentare, re folosirea ambalajelor, reciclarea și alte forme de recuperare a deșeurilor de ambalaje și, în consecință, reducerea eliminării finale a unor astfel de deșuri;

⁵ JO C 122, 18.05.1990, p. 2.

⁶ JO L 194, 25.07.1975, p. 39. Directivă modificată ultima dată de Directiva 91/156/CEE (JO L 78, 26.03.1991, p. 32).

întrucât, până la realizarea unui progres științific și tehnologic în privința unor procese de recuperare, re folosirea și reciclarea ar trebui să fie avute în primul rând în vedere în ceea ce privește impactul asupra mediului; întrucât aceasta necesită crearea în statele membre a unor sisteme de garantare a returnării ambalajelor utilizate și/sau a deșeurilor de la ambalaje; întrucât evaluările ciclurilor de viață ar trebui încheiate cât se poate de repede pentru a justifica o ierarhie clară între ambalajul re folosibil, reciclabil și recuperabil;

întrucât prevenirea producerii deșeurilor de ambalaje se realizează prin măsuri corespunzătoare, inclusiv prin inițiative adoptate în cadrul statelor membre în conformitate cu obiectivele prezentei directive;

întrucât statele membre pot încuraja, în conformitate cu Tratatul, sistemele de re folosire a ambalajelor care pot fi re folosite în mod ecologic, pentru a profita de contribuția unor astfel de sisteme la protecția mediului;

întrucât, din punct de vedere ecologic, reciclarea ar trebui considerată ca o parte importantă a recuperării, în special în ceea ce privește reducerea consumului de energie și de materii prime și eliminarea finală a deșeurilor;

întrucât recuperarea energiei este un mijloc efectiv de recuperare a deșeurilor de ambalaje;

întrucât obiectivele stabilite în statele membre pentru recuperarea și reciclarea deșeurilor de ambalaje ar trebui să se încadreze între anumite limite pentru a lua în considerare diferitele situații din statele membre și pentru a evita crearea de bariere în calea comerțului și denaturarea concurenței;

întrucât, pentru a obține rezultate pe termen mediu și pentru a oferi agenților economici, consumatorilor și autorităților publice perspectivele necesare pe termen lung, ar trebui să se stabilească un termen mediu limită pentru atingerea obiectivelor menționate anterior, precum și un termen lung limită pentru obiectivele ce urmează a fi determinate într-o etapă ulterioară în vederea creșterii substanțiale a respectivelor obiective;

întrucât Parlamentul European și Consiliul ar trebui să examineze, pe baza rapoartelor Comisiei, experiența practică dobândită de statele membre în cadrul activității desfășurate pentru atingerea obiectivelor menționate anterior și rezultatele cercetărilor științifice și ale tehnicilor de evaluare, cum ar fi bilanșurile de mediu;

întrucât statelor membre, care au stabilit deja sau vor stabili în viitor programe ce merg dincolo de sfera obiectivelor, ar trebui să li se permită să urmărească atingerea respectivelor obiective în interesul unui nivel superior de protecție a mediului, cu condiția ca astfel de măsuri să nu determine perturbări ale pieței interne și să nu împiedice alte state membre să se conformeze prezentei directive; întrucât Comisia ar trebui să confirme astfel de măsuri după o verificare corespunzătoare;

întrucât, pe de o parte, anumitor state membre li se poate permite să adopte obiective diminuate, date fiind împrejurările specifice din acele state membre, cu condiția ca acestea să realizeze un obiectiv minim de recuperare în termenul limită standard, precum și obiectivele standard, până la un termen limită mai lung;

întrucât, pentru gestionarea ambalajelor și deșeurilor de ambalaje, este necesar ca statele membre să creeze sisteme de returnare, colectare și recuperare; întrucât astfel de sisteme ar trebui deschise participării tuturor părților interesate și ar trebui concepute astfel încât să se evite discriminările împotriva produselor importate, barierele în calea comerțului sau denaturarea concurenței și să se garanteze posibilitatea optimă de returnare a ambalajelor și deșeurilor de ambalaje, în conformitate cu dispozițiile Tratatului;

întrucât problema marcajului comunitar al ambalajelor necesită o analiză suplimentară, însă aceasta ar trebui hotărâtă de Comunitate în viitorul apropiat;

întrucât, pentru a reduce impactul ambalajelor și deșeurilor de ambalaje asupra mediului și pentru a evita barierele în calea comerțului și denaturarea concurenței, este de asemenea necesar să se definească cerințele esențiale care reglementează compoziția și caracterul re folosibil și recuperabil (inclusiv reciclabil) al ambalajelor;

întrucât prezența metalelor nocive și a altor substanțe în componența ambalajelor ar trebui limitată, dat fiind impactului lor asupra mediului (în special din punct de vedere al posibilei lor prezențe în emisii sau cenuși, atunci când ambalajele sunt incinerate sau în cazul levigării, atunci când ambalajele sunt depozitate); întrucât este esențial ca într-o primă etapă de reducere a toxicității deșeurilor de ambalaje, să se prevină acumularea de metale grele toxice în ambalaje și să se asigure că astfel de substanțe nu sunt eliberate în mediu, aceasta, cu anumite excepții care ar trebui să fie stabilite de către Comisie, în cazuri specifice, potrivit unei proceduri de comitet;

întrucât, pentru a se atinge un nivel ridicat de reciclare și pentru a se evita problemele de sănătate și securitate de către cei care sunt angajați să colecteze și să prelucreze deșeurile de ambalaje, este esențial ca astfel de deșeuri să fie sortate la sursă;

întrucât cerințele cu privire la producerea ambalajelor nu ar trebui să se aplice ambalajelor utilizate pentru un anumit produs înainte de data intrării în vigoare a prezentei directive; întrucât, de asemenea, este necesară o perioadă de tranziție pentru comercializarea ambalajului;

întrucât sincronizarea dispozițiilor privind introducerea pe piață a ambalajului care satisface toate cerințele esențiale ar trebui să țină seama de faptul că standarde europene sunt în curs de elaborare de către organismul competent de standardizare; întrucât, cu toate acestea, dispozițiile privind mijloacelor de probă cu privire la conformitatea standardelor naționale ar trebui să fie aplicate fără întârziere;

întrucât ar trebui promovată elaborarea standardelor europene pentru cerințele esențiale și alte probleme conexe;

întrucât măsurile prevăzute în prezenta directivă implică dezvoltarea unor capacități de recuperare și reciclare, precum și asigurarea unor spații comerciale pentru materiale de ambalaj reciclate;

întrucât includerea materialului reciclat în ambalajul respectiv nu ar trebui să contravină dispozițiilor relevante cu privire la igiena, sănătatea și siguranța consumatorilor;

întrucât sunt necesare date din întreaga Comunitate cu privire la ambalajele și deșeurile de ambalaje pentru a monitoriza punerea în aplicare a obiectivelor prezentei directive;

întrucât este esențial ca toți cei implicați în producerea, utilizarea, importul și distribuția ambalajelor și produselor ambalate să devină mai conștienți de măsura în care un ambalaj se poate transforma în deșeu și ca, în conformitate cu principiul "poluatorul plătește", să accepte responsabilitatea ce le revine pentru astfel de deșeuri; întrucât dezvoltarea și punerea în aplicare

a măsurilor prevăzute în prezenta directivă ar trebui să implice și să necesite strânsa cooperare a tuturor partenerilor, dacă este cazul, într-un spirit de responsabilitate comună;
întrucât consumatorii joacă un rol esențial în gestionarea ambalajelor și deșeurilor de ambalaje și, astfel, trebuie să fie bine informați pentru a-și adapta comportamentul și atitudinile;
întrucât includerea unui capitol specific privind gestionarea ambalajelor și deșeurilor de ambalaje în planurile de gestionare a deșeurilor prevăzute de Directiva 75/442/CEE va contribui la punerea efectivă în aplicare a prezentei directive;
întrucât, pentru a facilita realizarea obiectivelor prezentei directive, ar putea fi necesară utilizarea de către Comunitate și statele membre a unor instrumente economice în conformitate cu dispozițiile Tratatului, astfel încât să se evite noi forme de protecționism;
întrucât statele membre ar trebui, fără a aduce atingere Directivei Consiliului 83/189/CEE din 28 martie 1983 de stabilire a procedurii de furnizare de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice⁽¹⁾, să notifice Comisia cu privire la orice proiect de măsuri pe care acestea intenționează să le adopte, înainte de adoptarea lor, astfel încât să se poată stabili dacă acestea sunt sau nu în conformitate cu directiva;

¹ JO L 109, 26.04.1983, p. 8. Directivă modificată ultima dată de Directiva 92/400/CEE (JO L 221, 06.08.1992, p. 55).

întrucât adaptarea la progresul științific și tehnic a sistemului de identificare a ambalajelor și a formatelor referitoare la un sistem de baze de date, ar trebui asigurată de către Comisie în temeiul unei proceduri de comitet;

întrucât este necesar să se prevadă măsuri specifice ce urmează a fi luate pentru a face față oricăror dificultăți în punerea în aplicare a prezentei directive în conformitate, dacă este cazul, cu aceeași procedură de comitet,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1 Obiective 1. Prezenta directivă urmărește să armonizeze măsurile naționale privind gestionarea ambalajelor și deșeurilor de la ambalaje, pe de o parte, pentru a preveni orice impact al acestora asupra mediului din toate statele membre, precum și din țări terțe sau pentru a reduce un astfel de impact, asigurând astfel un grad ridicat de protecție a mediului, și, pe de altă parte, pentru a asigura funcționarea pieței interne și pentru a evita obstacolele în calea comerțului și denaturarea și limitarea concurenței din cadrul Comunității.

(2) În acest scop, prezenta directivă stabilește măsurile destinate, ca prioritate, prevenirii producerii de deșuri de ambalaje și, ca principii fundamentale suplimentare, reutilizării ambalajelor, reciclării și altor forme de valorificare a deșeurilor de ambalaje și, în consecință, reducerii eliminării finale a unor astfel de deșuri, pentru a contribui la tranziția către o economie circulară.

Articolul 2 Domeniul de aplicare 1. Prezenta directivă are ca obiect toate ambalajele introduse pe piață din cadrul Comunității și toate deșeurile de ambalaje, fie că ele sunt utilizate, fie că provin din industrie, comerț, birouri, magazine, servicii, gospodărie sau din orice alt domeniu, indiferent de materialul utilizat.

2. Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere cerințelor de calitate existente pentru ambalaje, cum ar fi cele privind siguranța, protecția sănătății și igiena produselor ambalate, cerințelor existente de transport sau dispozițiilor Directivei Consiliului 91/689/CEE din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase⁽¹⁾.

¹ JO L 377, 31.12.1991, p. 20.

Articolul 3 Definiții În sensul prezentei directive:

1. "ambalaje" reprezintă toate produsele realizate din orice materiale, de orice natură, utilizate pentru a conține, proteja, manevra, furniza și prezenta bunurile, de la materii prime la bunuri prelucrate, de la producător la utilizator sau consumator. Articolele "nereturnabile" utilizate în aceleași scopuri trebuie de asemenea considerate ambalaje.

"Ambalajul" constă numai din:

(a) ambalaj de vânzare sau ambalaj primar, adică ambalajul conceput pentru a constitui o unitate de vânzare pentru un utilizator sau consumator final la punctul de achiziție;

(b) ambalaj grupat sau ambalaj secundar, adică ambalajul conceput pentru a constitui la punctul de achiziție o grupare a unui anumit număr de unități de vânzare, indiferent dacă acestea sunt vândute ca atare consumatorului sau utilizatorului final sau dacă servesc numai ca mijloc de umplere a rafturilor în punctul de vânzare; acesta poate fi înlăturat din produs fără a-i afecta caracteristicile;

(c) ambalaj pentru transport sau ambalaj terțiar, adică ambalajul conceput pentru a înlesni manevrarea și transportul unui număr de unități de vânzare sau ambalaje grupate pentru a preveni manevrarea fizică și pagubele datorate transportului. Ambalajul pentru transport nu include containerele rutiere, feroviare, navale sau aeriene;

Definiția noțiunii de «ambalaj» trebuie să se bazeze, printre altele, pe criteriile prezentate în continuare.

Articolele enumerate în anexa I sunt exemple care ilustrează aplicarea acestor criterii.

(i) Un articol este considerat ambalaj în cazul în care respectă definiția menționată anterior, fără să aducă atingere altor funcții pe care le-ar putea de asemenea îndeplini ambalajul, cu excepția cazurilor în care articolul face parte integrantă dintr-un produs și este necesar pentru a conține, susține sau conserva produsul pe toată durata sa de viață, iar toate elementele în cauză sunt destinate a fi utilizate, consumate sau eliminate împreună cu acesta.

(ii) Articolele concepute astfel încât să fie umplute în punctul de vânzare și articolele de unică folosință umplute sau concepute astfel încât să fie umplute în punctul de vânzare sunt considerate ambalaje în măsura în care îndeplinesc funcția de ambalare.

(iii) Componentele ambalajelor și elementele auxiliare integrate în ambalaje sunt considerate parte din ambalajul în care sunt integrate. Elementele auxiliare agățate direct sau atașate de un produs și care îndeplinesc funcții de ambalaj sunt considerate ambalaje, cu condiția să nu facă parte integrantă dintr-un produs și cu condiția ca nu toate elementele sale să fie destinate a fi utilizate, consumate sau eliminate împreună cu produsul.

1a. «plastic» înseamnă un polimer, în sensul articolului 3 [punctul 5](#) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, la care este posibil să fi fost adăugați aditivi sau alte substanțe și care este capabil să funcționeze drept principal component structural al pungilor de transport;

1b. «pungi de transport din plastic» înseamnă pungi de transport, cu sau fără mâner, fabricate din plastic, furnizate consumatorilor la punctele de vânzare de bunuri sau produse;

1c. «pungi de transport din plastic subțire» înseamnă pungi de transport din plastic cu grosimea peretelui mai mică de 50 de microni;

1d. «pungi de transport din plastic foarte subțire» înseamnă pungi de transport din plastic cu grosimea peretelui mai mică de 15 microni, care sunt necesare din motive de igienă sau care sunt utilizate ca ambalaje primare pentru produsele alimentare în vrac, atunci când acest lucru contribuie la prevenirea risipei de alimente;

1e. «pungi de transport din plastic oxodegradabile» înseamnă pungi de transport fabricate din materiale plastice care includ aditivi care catalizează fragmentarea materialelor plastice în microfragmente.

2. «deșuri de ambalaje» înseamnă orice ambalaj sau material de ambalaj, care se încadrează în definiția deșeurilor stabilită la [articolul 3](#) din Directiva 2008/98/CE, cu excepția reziduurilor din producție;"

2a. «ambalaj reutilizabil» înseamnă un ambalaj care a fost conceput, proiectat și introdus pe piață pentru a realiza, în cadrul ciclului său de viață, mai multe cicluri sau rotații, fiind reumplut sau reutilizat în același scop pentru care a fost conceput;

2b. «ambalaj compozit» înseamnă un ambalaj confecționat din două sau mai multe straturi de materiale diferite care nu pot fi separate manual, formând o singură unitate integrală, constituită dintr-un recipient interior și un înveliș exterior, care este umplută, depozitată, transportată și golită ca atare;

2c. se aplică definițiile termenilor «deșuri», «gestionarea deșeurilor», «colectare», «colectare separată», «prevenire», «reutilizare», «tratament», «valorificare», «reciclare», «eliminare» și «schemă de răspundere extinsă a producătorilor», prevăzute la [articolul 3](#) din Directiva 2008/98/CE.";

Punctele 3 -10 au fost eliminate prin art. 1 pct.2 lit. d) din Directiva 852/2018 la 04.07.2018

11. "agenți economici", în ceea ce privește ambalajele, reprezintă furnizorii de materiale de ambalaj, producătorii și transformatorii de ambalaje, manipulatorii și utilizatorii, importatorii, comercianții și distribuitorii, autoritățile și organizațiile publice;

12. "acord voluntar" reprezintă acordul oficial încheiat între autoritățile publice competente ale statului membru și sectoarele economice interesate, care trebuie să fie deschis tuturor partenerilor care doresc să întrunească condițiile acordului, în vederea realizării obiectivelor prezentei directive.

Articolul

4

Prevenirea (1) Statele membre garantează ca, pe lângă măsurile adoptate în conformitate cu articolul 9, se implementează și alte măsuri care au scopul de a preveni generarea de deșeuri de ambalaje și de a reduce la minimum impactul asupra mediului al ambalajelor.

Astfel de alte măsuri de prevenire pot consta în programe naționale, în stimulente oferite prin scheme de răspundere extinsă a producătorilor pentru reducerea la minimum a impactului ambalajelor asupra mediului sau în acțiuni similare, care sunt adoptate, după caz, prin consultare cu agenții economici, cu organizațiile de mediu și cu organizațiile de consumatori și vizează reunirea și valorificarea multiplelor inițiative adoptate în statele membre în domeniul prevenirii.

Statele membre utilizează instrumente economice și alte măsuri în scopul de a furniza stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor de tipul celor indicate în anexa IVa la Directiva 2008/98/CE sau alte instrumente și măsuri adecvate.";

(1a) Statele membre iau măsuri pentru a asigura o reducere durabilă a consumului de pungi de transport din plastic subțire pe teritoriul lor.

Măsurile respective pot include utilizarea unor obiective naționale de reducere, menținerea sau introducerea unor instrumente economice, precum și a unor restricții de comercializare, prin derogare de la articolul 18, cu condiția ca restricțiile respective să fie proporționale și nediscriminatorii.

Respectivele măsuri pot varia în funcție de impactul asupra mediului al pungilor de transport din plastic subțire atunci când sunt valorificate sau eliminate, de proprietățile lor de compostare, de durabilitatea sau de utilizarea lor specifică preconizată.

Măsurile adoptate de statele membre includ una sau ambele dintre următoarele:

(a) adoptarea de măsuri care să garanteze că nivelul de consum anual nu depășește 90 de pungi de transport din plastic subțire pe persoană la 31 decembrie 2019 și 40 de pungi de transport din plastic subțire pe persoană la 31 decembrie 2025 sau obiective echivalente stabilite în greutate. Pungile de transport din plastic foarte subțire pot fi excluse din obiectivele naționale privind consumul;

(b) adoptarea unor instrumente care să garanteze că la 31 decembrie 2018 pungile de transport din plastic subțire nu sunt furnizate gratuit la punctele de vânzare de bunuri sau produse, cu

excepția cazului în care sunt puse în aplicare alte instrumente la fel de eficace. Pungile de transport din plastic foarte subțire pot fi excluse din rândul acestor măsuri.

Începând cu 27 mai 2018, statele membre raportează cu privire la consumul anual de pungile de transport din plastic subțire atunci când furnizează Comisiei date privind ambalarea și deșeurile de ambalaje în conformitate cu articolul 12.

Până la 27 mai 2016, Comisia adoptă un act de punere în aplicare care stabilește metodologia de calcul a consumului anual de pungile de transport din plastic subțire pe persoană și adaptează formularele-tip pentru raportare adoptate în temeiul articolului 12 alineatul (3). Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 21 alineatul (2).

(1b) Fără a aduce atingere articolului 15, statele membre pot lua măsuri de tipul instrumentelor economice sau al obiectivelor naționale de reducere în ceea ce privește orice tip de pungile de transport din plastic, indiferent de grosimea peretelui.

(1c) Cel puțin în cursul primului an după 27 noiembrie 2016, Comisia și statele membre încurajează în mod activ campaniile de sensibilizare și de informare publică referitoare la impactul dăunător asupra mediului al consumului excesiv de pungile de transport din plastic subțire.

(2) Comisia contribuie la promovarea prevenirii încurajând elaborarea de norme europene adecvate, în conformitate cu articolul 10. Aceste norme trebuie să urmărească reducerea la minimum a impactului ambalajelor asupra mediului, în conformitate cu articolele 9 și 10.

Articolul

5

Reutilizare (1) În conformitate cu ierarhia deșeurilor prevăzută la [articolul 4](#) din Directiva 2008/98/CE, statele membre adoptă măsuri pentru a încuraja creșterea cotei de ambalaje reutilizabile introduse pe piață și a sistemelor de reutilizare a ambalajelor într-un mod ecologic și în conformitate cu dispozițiile tratatului, fără a compromite igiena alimentară sau siguranța consumatorilor. Aceste măsuri pot include, printre altele:

- (a) utilizarea sistemelor de returnare a garanției;
- (b) stabilirea de obiective cantitative sau calitative;
- (c) utilizarea de stimulente economice;
- (d) stabilirea unui procent minim de ambalaje reutilizabile introduse pe piață anual pentru fiecare flux de ambalaje.

(2) Statele membre pot decide să atingă un nivel ajustat al obiectivelor menționate la articolul 6 alineatul (1) literele (f)-(i) pentru un anumit an, luând în considerare cota medie, în ultimii trei ani, a ambalajelor reutilizabile introduse pe piață pentru prima dată și reutilizate ca parte a unui sistem de reutilizare a ambalajelor.

Nivelul ajustat se calculează prin scăderea:

(a) de la obiectivele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (f) și (h), cota de ambalaje de vânzare reutilizabile menționată la primul paragraf de la prezentul alineat pentru toate ambalajele de vânzare introduse pe piață; și

(b) de la obiectivele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (g) și (i), cota de ambalaje de vânzare reutilizabile menționată la primul paragraf de la prezentul alineat compuse din materialul de ambalare respectiv, pentru toate ambalajele de vânzare compuse din materialul respectiv introduse pe piață.

La calcularea nivelului-țintă ajustat respectiv se ia în considerare maximum 5 % din cota respectivă.

(3) Statele membre pot lua în considerare cantitatea de ambalaje de lemn care este reparată în vederea reutilizării în calcularea obiectivelor stabilite la articolul 6 alineatul (1) litera (f), litera (g) punctul (ii), litera (h) și litera (i) punctul (ii).

(4) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a alineatelor (2) și (3) din prezentul articol, Comisia adoptă, până la 31 martie 2019, acte de punere în aplicare prin care stabilește norme pentru calculul, verificarea și raportarea datelor, precum și pentru calcularea obiectivelor în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2).

(5) Până la data de 31 decembrie 2024, Comisia examinează datele privind ambalajele reutilizabile furnizate de statele membre în conformitate cu articolul 12 și anexa III, cu scopul de a analiza fezabilitatea stabilirii de obiective cantitative privind reutilizarea ambalajelor, inclusiv norme de calcul, precum și orice măsuri suplimentare pentru a promova reutilizarea ambalajelor. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Articolul

6

Valorificarea și reciclarea (1) În scopul conformării cu obiectul prezentei directive, statele membre iau măsurile necesare pentru a atinge următoarele obiective pe întregul lor teritoriu:

(a) până la 30 iunie 2001, sunt valorificate sau incinerate în instalațiile de incinerare a deșeurilor cu valoare energetică deșeurilor din ambalaje reprezentând între minimum 50 % și maximum 65 % din greutatea acestora;

(b) până la 31 decembrie 2008, sunt valorificate sau incinerate în instalațiile de incinerare a deșeurilor cu valoare energetică deșeurilor din ambalaje reprezentând minimum 60 % din greutatea acestora;

(c) până la 30 iunie 2001, sunt reciclate între minimum 25 % și maximum 45 % din totalul materialelor de ambalaj care intră în compoziția deșeurilor din ambalaje și minimum 15 % din greutatea fiecărui material de ambalaj;

- (d) până la 31 decembrie 2008, sunt reciclate deșeurile din ambalaje reprezentând între minimum 55 % și maximum 80 % din greutatea acestora;
- (e) până la 31 decembrie 2008, trebuie atinse următoarele obiective minime de reciclare pentru materialele conținute în deșeurile din ambalaje:
- (i) 60 % din greutate pentru sticlă;
 - (ii) 60 % din greutate pentru hârtie și carton;
 - (iii) 50 % din greutate pentru metale;
 - (iv) 22,5 % din greutate pentru materialele plastice, luând în considerare exclusiv materialele reciclate sub formă de plastic;
 - (v) 15 % din greutate pentru lemn.
- (f) cel târziu până la 31 decembrie 2025, minimum 65 % din greutatea tuturor deșeurilor de ambalaje va fi reciclată;
- (g) cel târziu până la 31 decembrie 2025, se vor îndeplini următoarele obiective minime, stabilite ca procent din greutate, în ceea ce privește reciclarea următoarelor materiale specifice conținute în deșeurile de ambalaje:
- (i) 50 % pentru plastic;
 - (ii) 25 % pentru lemn;
 - (iii) 70 % pentru metale feroase;
 - (iv) 50 % pentru aluminiu;
 - (v) 70 % pentru sticlă;
 - (vi) 75 % pentru hârtie și carton;
- (h) cel târziu până la 31 decembrie 2030, minimum 70 % din greutatea tuturor deșeurilor de ambalaje va fi reciclată;
- (i) cel târziu până la 31 decembrie 2030, se vor îndeplini următoarele obiective minime, stabilite ca procent din greutate, privind reciclarea următoarelor materiale specifice conținute în deșeurile de ambalaje:
- (i) 55 % pentru plastic;
 - (ii) 30 % pentru lemn;
 - (iii) 80 % pentru metale feroase;
 - (iv) 60 % pentru aluminiu;
 - (v) 75 % pentru sticlă;
 - (vi) 85 % pentru hârtie și carton.";
- (1a) Fără a aduce atingere alineatului (1) literelor (f) și (h), un stat membru poate amâna termenele pentru îndeplinirea obiectivelor menționate la alineatul (1) litera (g) punctele (i)-(vi) și la alineatul (1) litera (i) punctele (i)-(vi) cu până la cinci ani, în următoarele condiții:
- (a) derogarea se limitează la maximum 15 puncte procentuale față de un singur obiectiv sau împărțite între două obiective;

(b) ca urmare a derogării, rata de reciclare pentru un singur obiectiv nu este redusă sub 30 %;

(c) ca urmare a derogării, rata de reciclare pentru un singur obiectiv menționat la alineatul (1) litera (g) punctele (v) și (vi) și la alineatul (1) litera (i) punctele (v) și (vi) nu este redusă sub 60 %; și

(d) cel târziu cu 24 de luni înainte de expirarea termenului prevăzut la alineatul (1) litera (g) sau (i) din prezentul articol, statul membru informează Comisia cu privire la intenția sa de a amâna termenul respectiv și prezintă un plan de punere în aplicare în conformitate cu anexa IV la prezenta directivă. Statul membru poate completa acest plan cu un plan de punere în aplicare prezentat în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) [litera \(b\)](#) din Directiva 2008/98/CE.

(1b) În termen de trei luni de la primirea planului de punere în aplicare prezentat în temeiul literei (d) de la alineatul (1a), Comisia poate solicita unui stat membru să își revizuiască planul, în cazul în care consideră că planul nu respectă cerințele prevăzute în anexa IV. Statul membru respectiv prezintă un plan revizuit în termen de trei luni de la primirea solicitării din partea Comisiei.

(1c) Până la 31 decembrie 2024, Comisia examinează obiectivele prevăzute la alineatul (1) literele (h) și (i) în vederea menținerii sau, după caz, a creșterii acestora. În acest scop, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Alineatele (2) și (3) ale art. 6 au fost eliminate prin art. 1 pct. 5. lit c) din Directiva 852/2018 la 04.07.2018

(4) Statele membre încurajează, după caz, în ceea ce privește producerea ambalajelor și a altor produse, utilizarea materialelor care provin din deșeuri de ambalaje reciclate,

(a) îmbunătățind condițiile de pe piață pentru aceste materiale;

(b) revizuind reglementările existente care împiedică utilizarea acestor materiale.

Alineatul (5) al art. 6 a fost eliminat prin art. 1 pct. 5. lit c) din Directiva 852/2018 la 04.07.2018

(6) Măsurile și obiectivele menționate la alineatul (1) sunt publicate de statele membre și fac obiectul unei campanii de informare destinate publicului larg și operatorilor economici.

(7) Datorită situației lor speciale, și anume numărul mare de insule mici, existența unor zone rurale și muntoase și nivelul actual redus al consumului de ambalaje, Grecia, Irlanda și Portugalia pot să decidă:

(a) să îndeplinească, până la 30 iunie 2001, obiective inferioare celor stabilite la alineatul (1) literele (a) și (c), atingând totuși cel puțin procentul de 25 % pentru valorificarea sau incinerarea în instalații de incinerare a deșeurilor cu valoare energetică;

(b) să amâne în același timp îndeplinirea obiectivelor stabilite la alineatul (1) literele (a) și (c) pentru o dată ulterioară, care nu trebuie totuși să depășească 31 decembrie 2005;

(c) să amâne îndeplinirea obiectivelor prevăzute la alineatul (1) literele (b), (d) și (e) pentru o dată aleasă de ele, dată care să nu depășească 31 decembrie 2011.

Alineatele (8) și (9) ale art. 6 au fost eliminate prin art. 1 pct. 5. lit c) din Directiva 852/2018 la 04.07.2018

(10) Statele membre care au instituit sau care vor institui programe care depășesc obiectivele maxime prevăzute la alineatul (1) și care dispun în acest sens de capacități de reciclare și de valorificare adecvate sunt autorizate să urmărească îndeplinirea acestor obiective în interesul unui nivel ridicat de protecție a mediului, cu condiția ca aceste măsuri să nu antreneze perturbarea pieței interne și să nu împiedice celelalte state membre să se conformeze prezentei directive. Statele membre informează Comisia cu privire la aceste măsuri. Comisia confirmă aceste măsuri după ce verifică, în cooperare cu statele membre, că acestea sunt compatibile cu elementele menționate anterior și nu constituie un mijloc arbitrar de discriminare și nici o restricție deghizată impusă schimburilor dintre statele membre.

(11) Statele membre care au aderat la Uniunea Europeană în temeiul Tratatului de aderare din 16 aprilie 2003 pot să amâne atingerea obiectivelor menționate la alineatul (1) literele (b), (d) și (e) până la o dată aleasă de ele însele, care nu va fi mai târziu de data de 31 decembrie 2012 pentru Republica Cehă, Estonia, Cipru, Lituania, Ungaria, Slovenia și Slovacia; data de 31 decembrie 2013 pentru Malta; data de 31 decembrie 2014 pentru Polonia și 31 decembrie 2015 pentru Letonia.

Articolul

6a

Reguli pentru calcularea îndeplinirii obiectivelor (1) Pentru a calcula dacă au fost atinse obiectivele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (f)-(i):

(a) statele membre calculează greutatea deșeurilor de ambalaje generate și reciclate într-un an calendaristic dat; deșeurile de ambalaje generate într-un stat membru pot fi considerate ca fiind egale cu cantitatea de ambalaje introdusă pe piață în același an în acel stat membru;

(b) greutatea deșeurilor de ambalaje reciclate se calculează ca fiind greutatea ambalajelor care au devenit deșeuri și care, fiind supuse tuturor operațiilor necesare de verificare, de sortare și altor operațiuni preliminare pentru eliminarea materialelor uzate care nu sunt vizate de reprelucrarea ulterioară și pentru asigurarea unei înalte calități a reciclării, intră în operațiunile de reciclare în care deșeurile sunt, de fapt, reprelucrate în produse, materiale sau substanțe.

(2) În sensul alineatului (1) litera (a), greutatea deșeurilor de ambalaje reciclată se măsoară în momentul în care deșeurile intră în operațiunea de reciclare.

Prin derogare de la primul paragraf, greutatea deșeurilor de ambalaje reciclate poate fi măsurată pe baza materialului care rezultă din orice operațiune de sortare în cazul în care:

(a) deșeurile rezultate respective sunt reciclate ulterior;

(b) greutatea materialelor sau a substanțelor care sunt eliminate prin operațiuni ulterioare înainte de operațiunea de reciclare și care nu sunt reciclate ulterior nu este inclusă în greutatea deșeurilor raportată ca fiind reciclată.

(3) Statele membre instituie un sistem eficace de control al calității și de trasabilitate a deșeurilor de ambalaje pentru a asigura îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol și la alineatul (2) literele (a) și (b) din prezentul articol. Pentru a se garanta fiabilitatea și exactitatea datelor acumulate referitoare la deșeurile de ambalaje reciclate, sistemul poate consta în registre electronice înființate în temeiul articolului 35 [alineatul \(4\)](#) din Directiva 2008/98/CE, în specificații tehnice pentru cerințele de calitate aplicabile deșeurilor triate, sau în rate medii ale pierderii de deșeurii sortate pentru diferite tipuri de deșeurii și, respectiv, în practici de gestionare a deșeurilor. Ratele medii ale pierderilor se utilizează numai în cazurile în care nu pot fi obținute date fiabile în alt mod și se calculează pe baza regulilor de calcul prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 11a alineatul (10) din Directiva 2008/98/CE.

(4) Pentru a calcula dacă obiectivele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (f)-(i) au fost îndeplinite, cantitatea de deșeurii de ambalaje biodegradabile care intră în tratare aerobă sau anaerobă poate fi considerată ca fiind reciclată în cazul în care tratarea generează compost, produs fermentat sau alte materiale într-o cantitate a conținutului reciclat similară cu cea a materialelor inițiale, care urmează să fie utilizate ca produse, materiale sau substanțe reciclate. În cazul în care materialele obținute în urma tratării sunt utilizate pe terenuri, statele membre le pot considera ca fiind reciclate, doar dacă această utilizare aduce beneficii agriculturii sau conduce la îmbunătățirea mediului.

(5) Cantitatea de materiale din deșeurile de ambalaje care încetează să mai fie deșeurii în urma unei operațiuni de pregătire înainte de reprelucrare poate fi considerată reciclată cu condiția ca materialele în cauză să fie destinate reprelucrării ulterioare în produse, materiale sau substanțe ce vor fi folosite în scopul inițial sau în alte scopuri. Cu toate acestea, materialele care au încetat să fie deșeurii și care urmează să fie folosite drept combustibil sau pentru un alt mod de generare a energiei sau care urmează să fie incinerate, folosite pentru rambleiere sau eliminate în depozitele de deșeurii nu pot fi luate în calcul la îndeplinirea obiectivelor de reciclare.

(6) Pentru a calcula dacă au fost îndeplinite obiectivele prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (f) - (i), statele membre pot lua în considerare reciclarea metalelor realizată separat după incinerarea deșeurilor, proporțional cu deșeurile de ambalaje incinerate, cu condiția ca metalele reciclate să îndeplinească anumite criterii de calitate stabilite prin actul de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 11a alineatul (9) din Directiva [2008/98/CE](#).

(7) Deșeurile de ambalaje trimise către alt stat membru în scopul reciclării în acel alt stat membru nu pot fi luate în calcul în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (f)-(i) decât de către statul membru în care deșeurile de ambalaje au fost colectate.

(8) Deșeurile de ambalaje exportate din Uniune sunt luate în calcul în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 6 alineatul (1) din prezenta directivă de către statul membru în care au fost colectate deșeurile de ambalaje, numai dacă sunt îndeplinite cerințele alineatului (3) din prezentul articol și dacă, în conformitate cu Regulamentul (CE) [nr. 1013/2006](#) al Parlamentului European și al Consiliului (*1), exportatorul poate demonstra că transferurile de deșeurii respectă cerințele regulamentului menționat și că tratarea deșeurilor de ambalaje în afara Uniunii a avut loc în condiții care sunt în general echivalente cu cerințele dreptului mediului relevant al Uniunii.

(*1) Regulamentul (CE) [nr. 1013/2006](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeurii (JO L 190, 12.7.2006, p. 1).

(9) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a alineatelor (1)-(5) de la prezentul articol, Comisia adoptă, până la 31 martie 2019, acte de punere în aplicare prin care stabilește norme pentru calculul, verificarea și raportarea datelor, în special în ceea ce privește greutatea deșeurilor de ambalaje generate. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2).

Articolul

6b

Raportul de alertă timpurie (1) Comisia, în cooperare cu Agenția Europeană de Mediu, întocmește rapoarte privind progresele înregistrate în vederea îndeplinirii obiectivelor prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (f)-(i) cel târziu cu trei ani înainte de expirarea fiecărui termen prevăzut în dispozițiile respective.

(2) Rapoartele menționate la alineatul (1) includ următoarele:

- (a) o estimare a gradului de îndeplinire a obiectivelor de către fiecare stat membru;
- (b) o listă a statelor membre care riscă să nu îndeplinească obiectivele în termenele respective, însoțită de recomandări corespunzătoare pentru statele membre vizate;
- (c) exemple de bune practici utilizate în întreaga Uniune și care ar putea servi drept orientări pentru a se avansa spre îndeplinirea obiectivelor.

Articolul

7

Sistemele de returnare, colectare și valorificare (1) În vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite în prezenta directivă, statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că sunt instituite sisteme care să asigure:

- (a) returnarea sau colectarea, sau ambele, a ambalajelor folosite și a deșeurilor de ambalaje de la consumator, alt utilizator final sau din fluxul deșeurilor, pentru a le îndrepta spre cea mai bună alternativă de gestionare a deșeurilor;
- (b) re folosirea sau valorificarea, inclusiv reciclarea ambalajelor și/sau a deșeurilor de ambalaje colectate.

Aceste sisteme sunt deschise participării agenților economici din sectoarele vizate și a participării autorităților publice competente. Ele se aplică, de asemenea, produselor importate, în

condiții nediscriminatorii, inclusiv în ceea ce privește modalitățile detaliate și orice tarife impuse accesului la sisteme, și sunt proiectate astfel încât să evite barierele în calea comerțului sau denaturarea concurenței, în conformitate cu dispozițiile tratatului.

(2) Statele membre se asigură că, până la 31 decembrie 2024, se instituie scheme de răspundere extinsă a producătorilor pentru toate ambalajele, în conformitate cu [articolele 8](#) și 8a din Directiva 2008/98/CE.

(3) Măsurile menționate la alineatele (1) și (2) trebuie să facă parte dintr-o politică care reglementează toate ambalajele și deșeurile de ambalaje și țin seama în special de cerințele privind protecția mediului și a sănătății, securității și igienei consumatorului, protecția calității, autenticității și a caracteristicilor tehnice ale bunurilor ambalate și ale materialelor utilizate și protecția drepturilor de proprietate comercială și industrială.

(4) Statele membre iau măsuri pentru a promova reciclarea de înaltă calitate a deșeurilor de ambalaje și pentru a respecta standardele de calitate necesare pentru sectoarele de reciclare corespunzătoare. În acest scop, articolul 11 [alineatul \(1\)](#) din Directiva 2008/98/CE se aplică deșeurilor de ambalaje, inclusiv de ambalaje compozite.

Articolul 8 Sistemul de identificare și marcaj 1. Consiliul, în conformitate cu condițiile prevăzute în Tratat, decide în termen de cel mult doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive cu privire la marcajul ambalajelor.

(2) Pentru a facilita colectarea, re folosirea și valorificarea, inclusiv reciclarea, ambalajele trebuie să conțină indicații privind natura materialului sau a materialelor de ambalaj folosite, pentru a permite identificarea și clasificarea în sectorul în cauză pe baza Deciziei [97/129/CE](#) ⁽⁹⁾ a Comisiei.

⁽⁹⁾ JO L 50, 20.2.1997, p. 28.

3. Ambalajul trebuie să poarte marcajul corespunzător fie pe ambalajul în sine, fie pe etichetă. Marcajul trebuie să fie vizibil și ușor de citit. El trebuie să fie durabil în timp, chiar și după deschiderea ambalajului.

Articolul

8a

Măsuri specifice pentru pungile de transport din plastic biodegradabile și compostabile

Până la 27 mai 2017, Comisia adoptă un act de punere în aplicare care stabilește specificațiile etichetelor sau ale marcajelor menite să asigure recunoașterea la nivelul Uniunii a pungilor de transport din plastic biodegradabile și compostabile și să le ofere consumatorilor informații corecte despre proprietățile de compostare ale acestor pungi. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 21 alineatul (2).

Cel târziu în termen de optsprezece luni de la data adoptării actului de punere în aplicare, statele membre se asigură că pungile de transport din plastic biodegradabile și compostabile sunt etichetate în conformitate cu specificațiile prevăzute în actul de punere în aplicare respectiv.

Articolul 9 Cerințe esențiale 1. Statele membre se asigură ca în termen de trei ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, ambalajele pot fi introduse pe piață numai dacă respectă toate cerințele esențiale definite de prezenta directivă, inclusiv Anexa II.

2. Statele membre prezumă, începând cu data stabilită în art. 22 alin. (1), respectarea tuturor cerințelor esențiale prevăzute de prezenta directivă, inclusiv Anexa II, în cazul ambalajelor care se conformează:

(a) standardelor armonizate relevante, ale căror numere de referință au fost publicate în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene. Statele membre publică numerele de referință ale standardelor care transpun aceste standarde armonizate;

(b) standardelor naționale relevante menționate la alin. (3), în măsura în care, în domeniile reglementate de astfel de standarde, nu există standarde armonizate.

3. Statele membre comunică Comisiei textul standardelor lor naționale, după cum se menționează în alin. (2) lit. (b), despre care acestea consideră că se conformează cerințelor menționate în prezentul articol. Comisia înaintează imediat astfel de texte statelor membre.

Statele membre publică referințele acestor standarde. Comisia se asigură că acestea sunt publicate în Jurnalul Oficial al Comunității Europene.

4. Atunci când un stat membru sau Comisia consideră că standardele menționate în alin. (2) nu satisfac întru totul cerințele esențiale menționate în alin. (1), Comisia și statul membru interesat aduc cazul în fața Comitetului constituit în temeiul Directivei 83/189/CEE, indicând motivele. Comitetul emite fără întârziere un aviz.

În temeiul avizului Comitetului, Comisia informează statele membre dacă este sau nu este necesar să retragă respectivele standarde din publicațiile menționate la alin. (2) și (3).

(5) Până la 31 decembrie 2020, Comisia examinează fezabilitatea consolidării cerințelor esențiale în vederea, printre altele, a îmbunătățirii proiectării pentru reutilizare și a promovării reciclării de înaltă calitate, precum și a consolidării punerii lor în aplicare. În acest scop, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Articolul 10 Standardizarea Comisia promovează, după caz, elaborarea de standarde europene cu privire la cerințele esențiale menționate în Anexa II.

Comisia promovează, în special, elaborarea de standarde europene privind:

- criteriile și metodologiile pentru analiza ciclului de viață al ambalajului;
- metodele pentru măsurarea și verificarea prezenței metalelor grele și a altor substanțe periculoase în componența ambalajelor și eliberarea lor în mediu din ambalaje și deșeurile de ambalaje;
- criteriile pentru un conținut minim de material reciclat în cadrul ambalajului pentru tipurile adecvate de ambalaj;
- criteriile pentru metodele de reciclare;
- criteriile pentru metodele de compostare și compostul produs;

- criteriile pentru marcajul ambalajelor.

Articolul 11 Nivelul concentrației de metale grele prezente în ambalaj 1. Statele membre se asigură ca suma nivelurilor concentrației de plumb, cadmiu, mercur și crom hexavalent prezente în ambalaje sau în componentele ambalajului nu depășește următoarele valori, după cum urmează:

- 600 ppm raportat la masă, doi ani după data menționată în art. 22 lit. (i);
- 250 ppm raportat la masă, trei ani după data menționată în art. 22 lit. (i);
- 100 ppm raportat la masă, cinci ani după data menționată în art. 22 lit. (i).

2. Nivelurile de concentrație menționate în alin. (1) nu se aplică ambalajelor realizate în întregime din cristal cu conținut de plumb, definite în Directiva 69/493/CEE⁽¹⁾.

(3) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 21a pentru a completa prezenta directivă stabilind condițiile în care nivelurile de concentrație menționate la alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică materialelor reciclate și circuitelor de produse aflate într-un lanț închis și controlat, precum și pentru a stabili tipurile de ambalaje scutite de obligația menționată la alineatul (1) a treia liniuță din prezentul articol.

¹ JO L 326, 29.12.1969, p. 36.

Articolul 12 Sisteme de informare și raportare 1. Statele membre iau măsurile necesare pentru ca bazele de date privind ambalajele și deșeurile de ambalaje să fie create, acolo unde nu există încă, în mod armonizat, astfel încât să-și aducă contribuția la monitorizarea de către statelor membre și Comisie a punerii în aplicare a obiectivelor prevăzute de prezenta directivă.

(2) Bazele de date prevăzute la alineatul (1) includ datele care au la bază anexa III și furnizează în special informații privind mărimea, caracteristicile și evoluția fluxurilor de ambalaje și de deșeuri de ambalaje, inclusiv informații privind caracterul toxic sau periculos al materialelor de ambalaje și al componentelor utilizate pentru fabricarea lor, la nivelul fiecărui stat membru.

Alineatul 3 al art. 12 a fost eliminat prin art. 1 pct. 11 lit. c) din Directiva nr. 852/2018 la 04.07.2018.

(3a) Statele membre raportează Comisiei, pentru fiecare an calendaristic, datele privind punerea în aplicare a articolului 6 alineatul (1) literele (a)-(i) și datele privind ambalajele reutilizabile.

Statele membre raportează aceste date pe cale electronică, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Datele se raportează în formatul stabilit de Comisie pe baza anexei III în conformitate cu alineatul (3d) de la prezentul articol.

Prima perioadă de raportare privind obiectivele stabilite la articolul 6 alineatul (1) literele (f)-(i) și datele referitoare la ambalajele reutilizabile, începe în primul an calendaristic complet după adoptarea actului de punere în aplicare care definește formatul de raportare, în conformitate cu alineatul (3d) din prezentul articol, și cuprinde datele pentru perioada de raportare respectivă.

(3b) Datele raportate de statele membre în conformitate cu prezentul articol sunt însoțite de un raport privind verificarea calității și de un raport privind măsurile luate în temeiul articolului 6a alineatele (3) și (8), incluzând informații detaliate privind ratele medii de pierdere, după caz.

(3c) Comisia analizează datele raportate în conformitate cu prezentul articol și publică un raport cu privire la rezultatele analizei respective. Raportul evaluează modul de organizare a colectării datelor, sursele datelor și metodologia utilizată în statele membre, precum și caracterul complet, fiabilitatea, actualitatea și consecvența datelor respective. Evaluarea poate include recomandări specifice de îmbunătățire. Raportul se elaborează după prima raportare a datelor de către statele membre și, ulterior, o dată la patru ani.

(3d) Până la 31 martie 2019, Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a formatului pentru raportarea datelor în conformitate cu alineatul (3a) din prezentul articol. În scopul raportării privind punerea în aplicare a articolului 6 alineatul (1) literele (a)-(e), statele membre folosesc formatul stabilit în Decizia 2005/270/CE a Comisiei (*2). Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2) din prezenta directivă.

(*2) Decizia 2005/270/CE a Comisiei din 22 martie 2005 de stabilire a tabelor corespunzătoare sistemului de baze de date în conformitate cu Directiva [94/62/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 86, 5.4.2005, p. 6). ";

4. Statele membre iau în considerare problemele specifice întreprinderilor mici și mijlocii în ceea ce privește furnizarea de date detaliate.

Alineatul (5) al art. 12 a fost eliminat prin art. 1 pct. 11 lit. e) din Directiva 852/2018 la 04.07.2018

6. Statele membre solicită tuturor agenților economici implicați să furnizeze autorităților competente date sigure privind sectoarele lor de activitate, după cum se prevede în prezentul articol.

Articolul 13 Informațiile pentru utilizatorii de ambalaje Statele membre iau măsuri, în termen de doi ani de la data menționată în art. 22 alin. (1), pentru ca utilizatorii de ambalaje, inclusiv, în special, consumatorii, să obțină informațiile necesare privind:

- sistemele de returnare, colectare și recuperare care le sunt disponibile;
- rolul lor de a contribui la re folosirea, recuperarea și reciclarea ambalajelor și deșeurilor de ambalaje;
- sensul marcajelor pe ambalajele existente pe piață;
- elementele corespunzătoare ale planurilor de gestionare a ambalajelor și deșeurilor de ambalaje, menționate în art. 14.

Statele membre facilitează atât informarea consumatorilor cât și campaniile de sensibilizare a opiniei publice.

Articolul 14 Planuri de gestionare Potrivit obiectivelor și măsurilor menționate în prezenta directivă, statele membre includ în planurile de gestionare a deșeurilor, necesare conform art. 17 din Directiva 75/442/CEE, un capitol specific privind gestionarea ambalajelor și deșeurilor de ambalaje, inclusiv măsurile adoptate în temeiul art. 4 și 5.

Articolul 15 Instrumente economice Acționând în baza dispozițiilor specifice ale Tratatului, Consiliul adoptă instrumente economice pentru a promova punerea în aplicare a obiectivelor prevăzute de prezenta directivă. În absența unor astfel de măsuri, statele membre pot adopta măsuri de punere în aplicare a acestor obiective și a obligațiilor ce reies din Tratat, în conformitate cu principiile care reglementează politica comunitară de mediu, inter alia, principiul "poluatorul plătește".

Articolul 16 Notificarea 1. Fără a aduce atingere Directivei 83/189/CEE, înainte de a adopta astfel de măsuri, statele membre notifică Comisiei proiectele de măsuri pe care ele intenționează să le adopte în cadrul prezentei directive, excluzând măsurile de natură fiscală, dar incluzând specificațiile tehnice legate de măsurile fiscale care încurajează respectarea acestor specificații tehnice, pentru a permite Comisiei să le examineze în temeiul dispozițiilor existente, urmărind în fiecare caz procedura în conformitate cu prezenta directivă.

2. Dacă măsura propusă este de asemenea o problemă de natură tehnică, în sensul Directivei 83/189/CEE, statul membru în cauză pot indica, atunci când urmează procedurile de notificare menționate în prezenta directivă, faptul că notificarea este de asemenea valabilă pentru Directiva 83/189/CEE.

Art. 17 a fost eliminat prin art. 1 pct. 12 din Directiva 852/2018 la 04.07.2018

Articolul 18 Libertatea de a introduce pe piață Statele membre nu împiedică introducerea pe piața de pe teritoriul lor a ambalajelor care se conformează dispozițiilor prezentei directive.

Articolul

19

Adaptarea la progresul științific și tehnic (1) Comisia adoptă actele de punere în aplicare necesare pentru adaptarea la progresul științific și tehnic a sistemului de identificare menționat la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 10 al doilea paragraf a șasea liniuță. Respectivile acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2).

(2) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 21a, acte delegate pentru a modifica exemplele ilustrative pentru definiția ambalajelor din anexa I.

Articolul

20

Măsuri specifice Comisia este împuternicită, în conformitate cu articolul 21a, pentru a completa prezenta directivă, să adopte actele delegate necesare pentru a soluționa orice dificultăți

întâmpinate în aplicarea dispozițiilor prezentei directive, în special în ceea ce privește materialele de ambalaj inerte introduse pe piață în Uniune în cantități foarte mici (și anume aproximativ 0,1 % în greutate), ambalajele primare ale echipamentelor medicale și ale produselor farmaceutice, ambalajele de mici dimensiuni și ambalajele de lux.

Articolul

20a

Raportul privind pungile de transport din plastic subțire (1) Până la 27 noiembrie 2021, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care se evaluează eficacitatea la nivelul Uniunii a măsurilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1a) în ceea ce privește combaterea generării de deșuri, modificarea comportamentului consumatorilor și promovarea prevenirii generării de deșuri. În cazul în care evaluarea arată că măsurile adoptate nu sunt eficiente, Comisia analizează alte modalități posibile de realizare a unei reduceri a consumului de pungile de transport din plastic subțire, inclusiv prin stabilirea unor obiective realiste și realizabile la nivelul Uniunii, și prezintă, după caz, o propunere legislativă.

(2) Până la 27 mai 2017, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport în care se analizează impactul utilizării pungilor de transport din plastic oxodegradabile asupra mediului și prezintă, după caz, o propunere legislativă.

(3) Până la 27 mai 2017, Comisia evaluează impactul la nivelul ciclului de viață al diferitelor posibilități de reducere a consumului de pungile de transport din plastic foarte subțire și prezintă, după caz, o propunere legislativă.

Articolul

21

Procedura comitetului (1) Comisia este asistată de comitetul instituit prin [articolul 39](#) din Directiva 2008/98/CE. Comitetul respectiv reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) [nr. 182/2011](#) al Parlamentului European și al Consiliului (*³).

(*³) Regulamentul (UE) [nr. 182/2011](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică [articolul 5](#) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) [nr. 182/2011](#).

Articolul

21a

Exercitarea delegării de competențe (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 11 alineatul (3), la articolul 19 alineatul (2) și la articolul 20 se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 4 iulie

2018. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 11 alineatul (3), la articolul 19 alineatul (2) și la articolul 20 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare (*4).

(*4) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 11 alineatul (3), al articolului 19 alineatul (2) și al articolului 20 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 22 Punerea în aplicare în legislația națională 1. Statele membre pun în aplicare (adoptă) dispozițiile legale, de reglementare și administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive până la 30 iunie 1996. Statele membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

2. Când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

3. În plus, statele membre comunică Comisiei toate dispozițiile legale, de reglementare și administrative adoptate în domeniul de aplicare a prezentei directive.

(3a) Cu condiția îndeplinirii obiectivelor prevăzute la articolul 4 și la articolul 6, statele membre pot transpune dispozițiile articolului 4 alineatul (1a) și, respectiv, ale articolului 7 prin intermediul unor acorduri încheiate între autoritățile competente și sectoarele economice în cauză.

Aceste acorduri îndeplinesc următoarele cerințe:

- (a) acordurile sunt executorii;
- (b) acordurile precizează obiectivele și termenele de realizare corespunzătoare;
- (c) acordurile sunt publicate în jurnalul oficial al statului membru în cauză sau într-un document oficial la fel de accesibil publicului și sunt transmise Comisiei;
- (d) rezultatele obținute fac obiectul unui control regulat, sunt comunicate autorităților competente și Comisiei și sunt puse la dispoziția publicului în condițiile prevăzute în acord;
- (e) autoritățile competente asigură efectuarea unei examinări a rezultatelor obținute în cadrul acordului;
- (f) în cazul nerespectării acordului, statele membre aplică dispozițiile corespunzătoare din prezenta directivă adoptând măsuri legale, de reglementare și administrative.

4. Cerințele pentru fabricarea ambalajelor nu se aplică în nici un caz ambalajelor utilizate pentru un produs dat, înainte de data intrării în vigoare a prezentei directive.

5. Statele membre permit, pentru o perioadă care nu depășește cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, introducerea pe piață a ambalajelor fabricate înainte de această dată și care sunt în conformitate cu legislația națională existentă.

Articolul 23 Directiva 85/339/CEE se abrogă prin prezenta cu începere de la data menționată în art. 22 alin. (1).

Articolul 24 Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării sale în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

Articolul 25 Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 decembrie 1994.

Pentru Parlamentul European Pentru Consiliu

Președintele

Președintele

K. HANSCH

K. KINKEL

ANEXA I
EXEMPLE ILUSTRATIVE PENTRU CRITERIILE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 3
PUNCTUL 1

Exemple ilustrative pentru criteriul (i)

Constituie ambalaje

Cutiile pentru dulciuri

Foliile care învelesc carcasele de compact discuri

Pungile în care se expediază cataloage și reviste (cu o revistă înăuntru)

Șervețele dantelate pentru prăjituri, vândute împreună cu prăjiturile

Rolele, tuburile și cilindrii în jurul cărora este înfășurat un material flexibil (de exemplu, folie de plastic, folie de aluminiu, hârtie), cu excepția rozelor, tuburilor și cilindrilor destinați a fi părți ale unor echipamente de producție și care nu se utilizează cu scopul de a prezenta un produs ca unitate de vânzare

Ghivecele pentru flori destinate exclusiv vânzării și transportării plantelor și care nu sunt destinate păstrării împreună cu planta pe parcursul vieții acesteia

Flacoanele din sticlă pentru soluții injectabile

Suporturile pentru compact discuri (vândute împreună cu compact discurile și care nu sunt destinate utilizării ca mijloc de depozitare)

Umerașele pentru haine (vândute împreună cu un articol de îmbrăcăminte)

Cutiile de chibrituri

Sistemele de izolare sterilă (pungi, tăvi și materiale necesare menținerii sterilității produsului)

Capsulele pentru băuturi (de exemplu, cafea, cacao, lapte), care rămân goale după utilizare

Buteliile din oțel reîncărcabile, utilizate pentru diferite tipuri de gaz, cu excepția extincătoarelor

Nu constituie ambalaje

Ghivecele pentru flori destinate păstrării împreună cu planta pe parcursul vieții acesteia

Cutiile pentru scule

Pliculețele pentru ceai

Învelișurile de ceară din jurul brânzei

Membranele mezelurilor

Umerașele pentru haine (vândute separat)

Capsulele de cafea, dozele de cafea din folie de aluminiu și dozele de cafea din hârtie de filtru, care sunt aruncate împreună cu cafeaua după utilizare

Cartușele pentru imprimante

Carcasele pentru compact discuri, DVD-uri și casete video (vândute cu un compact disc, un DVD sau o casetă video înăuntru)

Suporturile pentru compact discuri (vândute goale și destinate utilizării ca mijloc de depozitare)
Capsulele solubile pentru detergenți
Lumânările pentru morminte (recipientele pentru lumânări)
Râșnițele mecanice (integrate în recipiente reîncărcabile, de exemplu râșnițele de piper reîncărcabile)

Exemple ilustrative pentru criteriul (ii)

Constituie ambalaje, dacă au fost concepute pentru a fi umplute la punctul de vânzare

Pungile din plastic sau din hârtie
Farfuriile și paharele de unică folosință
Folia alimentară aderentă
Pungile pentru sandviciuri
Folia de aluminiu
Husele din folie de plastic pentru protejarea hainelor curățate în curățătorii

Nu constituie ambalaje

Paletele de amestecat
Tacâmurile de unică folosință
Hârtia de împachetat (vândută separat)
Formele din hârtie pentru copt (vândute goale)
Șervețelele dantelate pentru prăjituri, vândute fără prăjitur

Exemple ilustrative pentru criteriul (iii)

Constituie ambalaje

Etichetele agățate direct de produs sau atașate acestuia

Constituie parte a unui ambalaj

Peria de rimel care face parte din capacul recipientului
Etichetele adezive atașate unui alt articol de ambalaj
Capsule metalice
Manșoanele din plastic
Dispozitivul de măsurare-dozare care face parte din sistemul de închidere al recipientului pentru detergenți
Râșnițele mecanice (integrate în recipiente fără posibilitate de reîncărcare, pline cu un anumit produs, de exemplu râșnițele de piper pline cu piper)

Nu constituie ambalaje

Etichetele de identificare prin radiofrecvență (RFID)

CERINȚE ESENȚIALE PRIVIND COMPOZIȚIA ȘI NATURA REFOLOSIBILĂ ȘI RECUPERABILĂ, INCLUSIV RECICLABILĂ, A AMBALAJELOR

1. Cerințele specifice fabricării și compoziției ambalajelor

- Ambalajul trebuie fabricat astfel încât volumul și masa ambalajului să fie limitate la cantitatea minimă corespunzătoare pentru a menține nivelul necesar de siguranță, igienă și acceptare pentru produsul ambalat și pentru consumator.
- Ambalajul trebuie proiectat, produs și comercializat astfel încât să permită reutilizarea și valorificarea sa, inclusiv reciclarea, în conformitate cu ierarhia deșeurilor, și să reducă la minimum impactul său asupra mediului care rezultă din eliminarea deșeurilor de ambalaje sau a reziduurilor rezultate din operațiunile de gestionare a deșeurilor de ambalaje.
- Ambalajul trebuie să fie astfel fabricat încât prezența substanțelor nocive sau a altor substanțe și materiale periculoase în compoziția materialului de ambalaj sau a oricărui component al acestuia să fie redusă în emisii, cenușă sau levigat, atunci când ambalajele sau reziduurile rezultate în urma operațiunilor de gestionare a deșeurilor de ambalaje sunt incinerate sau depozitate în rampele de gunoi.

2. Cerințe specifice naturii refolosibile a ambalajelor

Următoarele cerințe trebuie să fie satisfăcute în mod simultan:

- proprietățile și caracteristicile fizice ale ambalajului permit un număr de cicluri sau rotații în condiții de utilizare normale preconizate;
- posibilitatea prelucrării ambalajului uzat în vederea satisfacerii cerințelor de sănătate și securitate a forței de muncă;
- îndeplinirea cerințelor specifice ambalajelor recuperabile, atunci când ambalajul nu mai poate fi refolosit și astfel devine un deșeu.

3. Cerințe specifice naturii recuperabile a ambalajului

(a) Ambalaj recuperabil prin reciclarea materialului

Ambalajul trebuie să fie fabricat astfel încât să permită reciclarea unui anumit procent din masa materialelor utilizate pentru fabricarea produselor vandabile, în conformitate cu standarde existente în Comunitate. Stabilirea acestui procent poate varia, în funcție de tipul de material din care s-a făcut ambalajul.

(b) Ambalaj recuperabil prin recuperarea de energie

Deșeurile de ambalaje, prelucrate în scopul recuperării energiei trebuie să aibă o valoare calorică inferioară minimă pentru a permite optimizarea recuperării energiei.

(c) Ambalaj recuperabil sub formă de compost

Deșeurile de ambalaje prelucrate în scopul compostării trebuie să fie de natură biodegradabilă, astfel încât să nu împiedice colectarea separată și procesul sau activitatea de compostare în care sunt introduse.

(d) Ambalaje biodegradabile

Deșeurile de ambalaje biodegradabile trebuie să fie de o asemenea natură, încât să poată suporta descompunerea fizică, chimică, termică sau biologică, astfel încât majoritatea composturilor finisate să se descompună, în cele din urmă, în dioxid de carbon, biomasă și apă. Ambalajele din plastic oxodegradabile nu sunt considerate biodegradabile.

ANEXA III

**DATE CARE URMEAZĂ SĂ FIE INCLUSE DE STATELE MEMBRE ÎN BAZELE
LOR DE DATE PRIVIND AMBALAJELE ȘI DEȘEURILE DE AMBALAJE
(ÎN CONFORMITATE CU TABELELE 1 - 4)**

1. Pentru ambalajul primar, secundar și terțiar:

(a) cantități, pentru fiecare categorie mare de materiale, de ambalaje consumate pe teritoriul țării (produse + importate, minus exportate) (Tabelul 1);

(b) cantități refolosite (Tabelul 2).

2. Pentru deșeurile de la ambalajele menajere și nemenajere:

(a) cantități pentru fiecare categorie mare de materiale recuperate și eliminate pe teritoriul țării (produse + importate, minus exportate) (Tabelul 3);

(b) cantități reciclate și cantități recuperate pentru fiecare categorie mare de materiale (Tabelul 4).

TABELUL 1

**Cantitatea de ambalaje (primare, secundare și terțiare)
consumate pe teritoriul național**

	Tonă produs	- Tone exportate	+ Tone importate	= Total
Sticlă				
Material plastic				
Hârtie/carton (inclusiv material compozit)				
Metale feroase				

Aluminiu				
Lemn				
Altele				
Total				

TABELUL 2
Cantitatea de ambalaje (primare, secundare și terțiare)
reutilizate pe teritoriul național

	Tone de ambalaj introdus pe piață pentru prima dată	Ambalaj reutilizabil		Ambalaj pentru vânzare reutilizabil	
		Tone	Procentaj	Tonaj	Procentaj
Sticlă					
Material plastic					
Hârtie/carton (inclusiv material compozit)					
Metale feroase					
Aluminiu					
Lemn					
Altele					
Total					

TABELUL 3
Cantitatea de deșuri de ambalaje recuperate
și eliminate pe teritoriul național

	Tone de deșuri produse	- Tone de deșuri exportate	+ Tone de deșuri importate	= Total
Deșuri menajere				
Ambalaje din sticlă				
Ambalaje din material plastic				
Ambalaje din hârtie/carton				
Ambalaje din carton compozit				
Ambalaje din metal				
Ambalaje din lemn				
Total deșuri de ambalaje menajere				
Deșuri nemenajere				
Ambalaje din sticlă				
Ambalaje din material plastic				
Ambalaje din hârtie/carton				
Ambalaje din carton compozit				
Ambalaje din metale feroase				
Ambalaje din aluminiu				
Ambalaje din lemn				
Total deșuri de ambalaje nemenajere				

TABELUL 4
Cantitatea de deșuri de ambalaje reciclate
sau recuperate pe teritoriul național

	Total tone recuperate și eliminate	Cantitate reciclată		Cantitate recuperată	
		Tone	Procentaj	Tone	Procentaj
Deșuri menajere					
Ambalaje din sticlă					
Ambalaje din material plastic					
Ambalaje din hârtie/carton					
Ambalaje din carton compozit					
Ambalaje din metal					
Ambalaje din lemn					
Total deșuri de ambalaje menajere					
Deșuri nemenajere					
Ambalaje din sticlă					
Ambalaje din material plastic					
Ambalaje din hârtie/carton					
Ambalaje din carton compozit					
Ambalaje din metale feroase					
Ambalaje din aluminiu					
Ambalaje din lemn					

**PLAN DE PUNERE ÎN APLICARE CARE TREBUIE PREZENTAT ÎN TEMEIUL
ARTICOLULUI 6 ALINEATUL (1A) LITERA (D)**

Planul de punere în aplicare care trebuie prezentat în temeiul articolului 6 alineatul (1a) litera (d) conține următoarele:

1. evaluarea ratelor anterioare, actuale și preconizate de reciclare, eliminare prin depozitare și alte operațiuni de tratare a deșeurilor de ambalaje și a fluxurilor din care sunt compuse;
2. evaluarea punerii în aplicare a planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării de deșeurii, instituite în temeiul [articolelor 28](#) și [29](#) din Directiva 2008/98/CE;
3. motivele pentru care statul membru consideră că s-ar putea să nu poată îndeplini obiectivul relevant prevăzut la articolul 6 alineatul (1) literele (g) și (i) în termenul stabilit în acesta și o evaluare a prelungirii termenului necesar pentru îndeplinirea respectivului obiectiv;
4. măsurile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 6 alineatul (1) literele (g) și (i) din prezenta directivă, aplicabile statului membru în perioada prelungirii termenului, inclusiv instrumentele economice adecvate și alte măsuri pentru a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, astfel cum se prevede la articolul 4 [alineatul \(1\)](#) din Directiva 2008/98/CE și în anexa IVa la directiva respectivă;
5. un calendar pentru punerea în aplicare a măsurilor identificate la punctul 4, stabilirea organismului responsabil cu punerea lor în aplicare și o evaluare a contribuției lor individuale la îndeplinirea obiectivelor aplicabile în cazul unei prelungiri a termenului;
6. informații privind finanțarea gestionării deșeurilor în conformitate cu principiul «poluatorul plătește»;
7. măsuri de îmbunătățire a calității datelor, după caz, în vederea unei mai bune planificări și monitorizări a performanței în ceea ce privește gestionarea deșeurilor.